

KLEINE CAFÉ AAN DE HAVEN Vader Abraham

De avondzon valt over straten en pleinen,
De gouden zon zakt in de stad.
En mensen die moe in hun huizen verdwijnen,
Ze hebben de dag weer gehad.

De neonreclame die knipoogt langs ramen,
Het motregent zachtjes op straat.
De stad lijkt gestorven, toch klinkt er muziek
Uit een deur die nog wijd open staat.

**Daar in dat kleine café aan de haven, Daar
zijn de mensen gelijk en tevree. Daar in
dat kleine café aan de haven, Daar telt je
geld of wie je bent niet meer mee.**

De toog is van koper, toch ligt er geen looper,
De voetbalclub hangt aan de muur.
De trekkast die maakt meer lawaai dan de jukebox,
Een pilsje dat is er niet duur.

Een mens is daar mens, rijk of arm, 't is daar warm,
Geen monsieur of madam, maar W.C.
Maar 't glas is gespoeld in het helderste water,
Ja, 't is daar een heel goed café

**Daar in dat kleine café aan de haven, Daar
zijn de mensen gelijk en tevree: Daar in
dat kleine café aan de haven, Daar telt je
geld of wie je bent niet meer mee.**

De wereldproblemen die zijn tussen twee glazen bier opgelost voor altijd.
Op de rand van een bierviltje staat daar je rekening, of je staat in het krijt.
Het enige wat je aan eten kunt krijgen, dat is daar een hardgekookt ei.
De mensen die zijn daar gelukkig gewoon, ja de mensen die zijn daar nog blij!

**Daar in het kleine café aan de haven, Daar
zijn de mensen gelijk en tevree. Daar in
dat kleine café aan de haven, Daar telt je
geld of wie je bent niet meer mee.**